HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמרא

יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו (א) ותניא אידך ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר [1] תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו מאי לאו תנאי היא למ"ד (א) מנזיר קסבר הקפת כל הראש לא שמה הקפה וכי אתא קרא למידחי את לא תעשה ועשה ואידך סבר הקפת כל הראש שמה הקפה וכי אתא קרא למידחי לאו גרידא אמר רבא דכ"ע הקפת כל הראש לא שמה הקפה וכי אתא קרא כגון שהקיף ולבסוף גילח כיון דאילו גלחיה בחד זימנא לא מיחייב כי הקיף ולבסוף גילח נמי לא מיחייב ומי כתב קרא הכי (ב) והאמר ריש לקיש כל מקום שאתה מוצא עשה ול"ת אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לאו יבוא עשה וידחה את ל"ת אלא דכ"ע הקפת כל הראש שמה הקפה ומאן דמוקים לקרא למידחי ל"ת ועשה לאו גרידא מנליה יליף מגדילים דאמר קרא [2] לא תלבש שעטנז ותניא לא תלבש שעטנז הא גדילים תעשה לך מהם ומאן דנפקא ליה מראשו מ"ט לא נפקא ליה מגדילים אמר לך לכדרבא הוא דאתא (ג) דרבא רמי כתיב [3] ונתנו על ציצית הכנף (ב) מין כנף פתיל תכלת וכתיב [2] צמר ופשתים יחדו הא כיצד (א) צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן (ב) שאר מינין במינן פוטרין שלא במינן אין פוטרין והאי תנא דמפיק לראשו ללאו גרידא דאתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מזקנו (ד) דתניא זקנו מה ת"ל לפי שנא' [4] ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה לילף מזקנו וליטעמיך דקיימא לן בעלמא דלא

רש"י

יכול אף מצורע. לא יקיף ת"ל ראשו(ה): [א] **יכול אף נזיר מצורע.** כשנטהר מצרעתו בתוך ימי נזירותו לא יעביר תער על ראשו: **מאי לאו תנאי היא.** דלמ"ד דהאי ראשו דכתיב במצורע לא אתיא [ב] אלא למידחי לא תעשה דנזיר דלא יעבור תער על ראשו קסבר משום לאו דהקפה לא צריך (ג) דאילו מצורע קעביד הקפת כל הראש דשריא דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה וכי קאתי קרא למידחי [ג] את לא תעשה ועשה דנזיר עשה קדוש יהיה גדל פרע(ו): **ואידך.** דמצריך [ד] משום לא תקיפו(ז) קסבר דהקפת כל הראש שמה הקפה: **לא דכ"ע לאו שמה הקפה.** ומאן דתני [ה] לה (ד) מוראשו גבי נזיר ניחא ומאן דתני לה גבי הקפה לאו משום דהיכא דמגלח והדר מקיף [ו] דהא לא איצטריך קרא למישרי משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה אלא כי איצטריך קרא דמקיף ברישא והדר מגלח: **ומי כתיב קרא הכי.** כלומר דכיון דאילו מגלח כוליה בחד זימנא לא מיחייב משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה מי קא כתביה רחמנא לקרא דאי עביד דרך איסור דמקיף [ז] והדר מגלח לא מיחייב והא שפיר עדיף דליגלח כוליה דקא מוקים עשה דמצורע ולא קא עבר על לאו דלא תקיפו דהכי עדיף טפי כדריש לקיש דאמר כל מקום שאתה מוצא עשה כגון גדילים תעשה לך(ח) ולא תעשה לא תלבש שעטנז (ה) [ח] לקיים את שניהן דלטלית של צמר ציצית של צמר ולטלית של פשתן ציצית של פשתן ואם אי אתה יכול לקיים את שניהן כגון מילה בצרעת: **אלא דכ"ע הקפת כל הראש שמה הקפה.** ולמאן דמייתי לה להאי ראשו (ו) דמצורע משום לא תקיפו משום דאשמועינן דאתי עשה ודחי ל"ת ומאן דמוקי לה לקרא בנזיר [ט] ולא בהקפה קסבר גבי הקפה לא צריך למיכתב דאתי עשה ודחי ל"ת והילכך כי איצטריך קרא למישרי עשה ול"ת דבנזיר: **ולמאן דמוקים ליה לקרא בנזיר למידחי את ל"ת ועשה לאו גרידא מנא ליה.** ואי אמרת לאו כל שכן הוא [י] ומה עשה ול"ת דחי ל"ת לא כל שכן הא לא איריא משום דאיכא למיפרך כדלקמן(ט) מה לנזיר שכן ישנו בשאלה (ז) משום דקיל [כולי האי] אתי עשה ודחי [כ] ל"ת שבו תאמר בשאר לאוין הילכך נפקא ליה מגדילים כו': **ולמאן דנפקא ליה מראשו.** ללאו גרידא ולא פריך כדפרכינן מה ללאו דהקפה שכן אינו שוה בכל דבני אהרן ולא בנות אהרן אמר רחמנא(י) ומאי טעמא לא משמע ליה מגדילים: **ההוא לכדרבא אתי דרבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף** [ל] **פתיל.** (ח) דהא מייתורא משמע דליהוי ממין כנף פתיל תכלת וכתיב צמר ופשתים גדילים תעשה לך(י) דבקרא אחרינא כתיב לא תלבש שעטנז צמר ופשתים וסמיך ליה גדילים תעשה לך דמשמע מצמר ופשתים תעשה לך גדילים מהם ולא ממין אחר הא כיצד צמר ופשתים פוטרין כו': **נפקא ליה מזקנו.** דכתיב גבי מצורע(כ) דתניא זקנו מה ת"ל והלא שער זקנו בכלל כל שערו הוא: **יכול אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו.** דקאתי עשה דמצורע וגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו וקא דחי עשה ול"ת דכהן ל"ת ופאת זקנם לא יגלחו עשה קדושים יהיו לאלהיהם(מ): **ולמאן דמפיק לראשו.** [מ] גבי נזיר למידחי ל"ת ועשה לילף מזקנו: **אמר לך וליטעמיך.** [נ] דקאמרת (ט) לי לנזיר מכהן הוה ליה למילף הא דקיי"ל(נ) בעלמא דלא אתי עשה כו' אמאי נילף מכהן והוא מצורע דאתי עשה ודחי ל"ת ועשה והוא הדין בכל התורה: (ס) **אלא מכהן לא ילפינן.** דאיכא למיפרך מה לכהן שכן לאו שאינו שוה בכל [ס] כו' תאמר בנזיר שהוא שוה בכל לכך הוצרך הכתוב ראשו גבי נזיר למידחי את ל"ת ועשה שבו ואפי' הכי בעלמא לא ילפינן מיניה כדלקמן מה לנזיר שכן ישנו בשאלה תאמר בעלמא שאינו בשאלה אבל כהן (ע) מיהא מנזיר גמרינן הואיל דכהן לאו שאינו שוה בכל הוא ונזיר שוה בכל אע"ג דאיתיה בשאלה אפי' הכי עדיף טפי למילף כהן מנזיר משום דישנו שוה בכל ולאו למיגמר נזיר מכהן דלאו שאינו שוה בכל הוא ולאידך סבירא ליה דנזיר מכהן עדיף טפי משום דכהן אינו בשאלה דומיא דשאר מצות מה שאין כן בנזיר: ולמאן

תוספות

אמר רבא דכ"ע לא שמיה הקפה וכי איצטריך קרא היכא דהקיף הפאה ולבסוף גילח. אע"ג דאפשר לקיים שניהם כגון שיגלח כל הראש אתי עשה דוגלח ודחי ליה ופריך מדריש לקיש כו' אלא דכ"ע שמה הקפה למאן דמוקי לראשו למילף למידחי לא תעשה ועשה דהיינו בנזיר דכתיב ביה תער לא יעבור על ראשו וקדוש יהיה(י) משום דלאו גרידא נפקא ליה מגדילים: ומאן דמוקי ראשו ללאו גרידא מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. דאילו להקפת כל הראש שמה הקפה לא איצטריך קרא דסבירא ליה השתא מסברא[1] ידעינן דאטו משום דהוסיף לגלח לא יתחייב על הפאות כי היכי דמאן דמוקי ליה ללאו ועשה דהיינו בנזיר אית ליה דשמה הקפה מסברא ולאו כמאי דסלקא דעתך מעיקרא דבעי קרא לאשמועינן דהקפת כל הראש שמה הקפה:

ציצית הכנף מין כנף. דמשמע מכל מין שיהא הכנף[2] הן משירים הן מן כלך וסריקין וכתיב צמר ופשתים וסמיך ליה גדילים[3] הא כיצד צמר ופשתים פוטרין בין במינן כגון צמר לצמר ופשתים לפשתים בין צמר לכלך וסריקין שאף הן חייבין לרבא מן התורה וכן משמע בפרק במה מדליקין (שבת דף כז:): שאר מינין במינן פוטרין. כגון כלך לכלך וסריקין לסריקין: שלא במינן אינן פוטרים. אבל כלאים בציצית דליתי עשה ולידחי לא תעשה אכתי לא נפקא לן:

והאי תנא דמפיק ליה ראשו ללאו גרידא דאתי עשה ודחי ל"ת ועשה. היכא דאינו שוה בכל מנליה נפקא ליה מזקנו כדמפרש והולך ואין לתמוה אמאי פשיטא להש"ס דדחי (כ) י"ל דאי ס"ד דלא אתי עשה ודחי ל"ת ועשה בשאינו שוה בכל אם כן למאן דמפיק ראשו ללאו גרידא ולא דריש גדילים הא קיימא[4] לן בכל דוכתי דאתי עשה ודחי ל"ת גרידא אפי' השוה בכל מנלן אי מהקפה[5] שכן אינו שוה בכל אלא ודאי לגופיה [לא] איצטריך דאפילו לאו ועשה דחי כשאינו שוה בכל כדמפרש ואזיל בזקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוה בכל תניהו ענין לשוה בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא בעי מנלן דדחי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוה בכל דסוגיא[6] דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דידן דס"ד[7] דקרא דראשו אתא לאשמועינן היא גופה דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא (ו) בסוגיא דידן דידעינן ליה מסברא כדפרישית: **נפקא** ליה מזקנו. דכתיב במצורע מה בא ללמוד[8] והלא כבר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מצורע כן. דאית ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי בנמרטו פיאותיו: נזיר

הגהות התוספות

1. נ"ל דמסברא. 2. נ"ל שיהא הכנף יהא הציצית. 3. נ"ל וסמיך ליה גדילים דמשמע דלכל טלית יעשה ציצית של צמר או פשתים. 4. נ"ל דקיימא לן. 5. נ"ל אי מהקפה איכא למיפרך. 6. נ"ל ובסוגיא. 7. נ"ל למאי דס"ד. 8. נ"ל מה תלמוד לומר.

מוסף רש"י

ראשו מה ת"ל. בראשו דמצורע נמי קאי (יבמות ה.) והלא כתיב שערו, והראש בכלל שערו הוא (לעיל מא.). ת"ל ראשו. וגלח את ראשו, בתער, כמו שאמרנו לך גבי נזיר (שם). אם אתה יכול לקיים את שניהם. כגון לנבן בפשתן בסדין מקיים עשה דציצית ולאו דכלאים (מנחות מ.). ואם לאו. כגון תכלת דאי אפשר בשל פשתן, יבוא עשה דציצית וידחה את לא תעשה (שם). כתיב הכנף. דהאי כנף קרא יתירה הוא דהא כתיב על כנפי בגדיהם, והוה ליה למכתב ונתנו על הציצית פתיל תכלת (שבת כז:). מין כנף. מין הטלית יהא הציצית, דהכי משמע ציצית של מין הכנף, ואם של משי הוא ציצית של משי פוטר בה (שם, ובכו"ז יבמות ד.). וכתיב צמר ופשתים יחדיו. גדילים תעשה לך, דמשמע ציצית מצמר ופשתים (שם ושם). זקנו. האמור גבי מצורע, מה ת"ל. והלא כל שערו משמע וזקנו בכלל שערו (לעיל מ:). ופאת זקנם. בכהנים כתיב (יבמות ה.). יכול אף כהן מצורע כן. אפילו כהן מצורע המתגלח לא יגלח פאת זקנו (לעיל מ:).

פי' הרא"ש

יכול אף מצורע כן. לא יגלח את כל ראשו והא דכתיב וגילח את כל שערו נוקי ליה בשאר שער הגוף: ת"ל ראשו לומר דגילות מצורע דחי לאו דהקפה: וקשיא אידך ראשו מה ת"ל וכו' מאן דמוקי לה בנזי' סבר הקפת כל הראש לא שמה הקפה. הלכך למצורע גרידא לא איצטריך דאין כאן הקפה ומוקי ליה בנזיר מצורע דאיכא לאו דלא יעבור ועשה דגדל פרע ואתי עשה דגילות מצורע ודחי להו: ואידך סבר הקפת כל הראש שמה הקפה. וכיון דאיצטריך קרא למדחי לאו גרידא לא מוקמי' ליה למדחי לאו ועשה: וכי אתא קרא כגון שהקיף ולבסוף גילח. כגון שהקיף תחלה צדעיו ואח"כ גילח שער ראשו: דכיון דאילו גלחיה בחד זמנא לא מחייב ואפי' אינו מצורע כי נמי הקיף ולבסוף גילח לא מיחייב ודאתי קרא דמצורע למדחיה:

מסורת הש"ס

א) לעיל מא. יבמות ה. ע"ש, ב) לעיל מא. שבת קלג. יבמות כ: מנחות מ., ג) שבת כז: מנחות לט: יבמות ד:, ד) יבמות ה. [לעיל מ:], ה) [ויקרא יד], ו) [במדבר ו], ז) [ויקרא יט], ח) [דברים כב], ט) [ע"ב], י) [ויקרא כא], כ) [דברים כב], ל) [ויקרא יד], מ) [שם כא], נ) [יבמות ה.], ס) [שייך לע"ב], ע) ג' א"מ להאי מ"ד,

תורה אור השלם

1. כָּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַייָ קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ: במדבר ו ה
2. לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו: דברים כב יא
3. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: במדבר טו לח
4. לֹא יִקְרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת: ויקרא כא ה

נוסחת הריב"ן

א] יכול אף נזיר מצורע לא יקיף ת"ל ראשו. יכול אף נזיר כו' כשיטהר: ב] לא אתיא ליה אלא כו' דנזיר דתער לא יעבור על ראשו: ג] למדחי לא תעשה לא יעבור תער ועשה קדוש כו': ד] דמצריך ליה משום כו': ה] להאי ראשו: ו] ואח"כ מקיף ולאו: ז] ואח"כ ליגלח כוליה בחד זימנא דהשתא דקא מקיים עשה כו' דהכי עדיף טפי כו': ח] לקיים: ט] בנזיר משום דאיכא למפרך כדפרכינן לקמן מה לנזיר שכן ישנו בשאלה כו' והלכך כו': י] ומה ל"ת ועשה דחי לאו גרידא לא כ"ש: כ] ל"ת ועשה שבו כו' בשאר לאוין: ל] כנף [illegible] צמר ופשתים יחדו וסמיך ליה גדילים כו': מ] דגבי נזיר כו': נ] דקאמרת לנזיר כו': ס] שאינו שוה בכל [illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' למ"ד דנזיר קסבר: (ב) שם על ציצית הכנף הכנף מין כנף וכתיב צמר ופשתים כצ"ל ותיבות פתיל תכלת נמחק: (ג) רש"י ד"ה מאי לאו וכו' להקפה לא צריך דאילו וכו' עשה דנזיר ל"ת תער לא יעבור על ראשו עשה קדוש יהיה: (ד) ד"ה לא דכ"ע וכו' דתני לה להאי קרא גבי נזיר והדר מקיף דהלא לא איצטריך קרא: (ה) ד"ה ומי [illegible]

[illegible]